

VERSLAG VAN DE REIS VAN JAAP MET JAAP NAAR MALEISIË – 10 t/m 22 MAART 2016

Hallo vrienden,

Eindelijk nu eens een verslag van een missie die ik samen met Jaap Dieleman mocht maken, iets wat ik mij al heel vaak had voorgenomen.

Het was alweer onze vierde reis samen en steeds had ik tijdens die reizen en direct erna te veel te doen waardoor er niets terecht kwam van een verhaal. Nu kon ik er echter al tijdens de trip aan beginnen en geef ik het nu, direct na thuiskomst, prioriteit.

Ik vind het gewoon belangrijk dat jij ook eens van een ander hoort hoe zo'n reis eruit ziet en hoe het werk van Jaap in het buitenland wordt gewaardeerd. Op de één of andere manier ken jij Jaap waarschijnlijk al van meer of minder dichtbij en weet jij met hoeveel passie hij zijn werk doet maar als je dag en nacht met hem optrekt (soms liggen we samen in één bed waar we allebei niet chagrijnig maar ook niet echt vrolijk van worden) dan krijg je pas een goed beeld van het werk van deze onvermoeibare doordouwer. Allemaal voor zijn Hemelse Vader, voor zijn Geweldige Broer en voor zijn Beste Vriend. Fasten your seatbelts, reis mee en geniet.....

10 maart...

"Hoi Jaap, nog effe en dan take off. C U soon".

Het laatste berichtje vanuit Nederland voordat wij elkaar gaan treffen op de luchthaven van Dubai.

Met 'wij' bedoel ik mijn vriend Jaap Dieleman en ik, want tot 22 maart a.s. zijn wij samen op pad. We doen dat nu al voor de vierde keer op een reis naar Azië, en voor de derde keer naar Maleisië. De andere bestemming was in 2013 Shanghai in China.

Jaap speelt vanaf 1992 een heel belangrijke rol in mijn leven want in dat jaar maakten we een praatje in het huis van onze burens en heeft hij stiekem namens God iets in mijn hart geplant waarvan ik op dat moment niet de gevolgen kon vermoeden. Ik was me er trouwens ook helemaal niet van bewust dat hij dat deed maar met de woorden "God houdt van jou", een klap op mijn schouder en de big smile waarom hij wereldwijd bekend staat stond Jaap als zaaier wel aan het begin van mijn 'carrière' met God. Het zaadje werd vervolgens vakkundig en vasthoudend door een groep mensen die samenkwam in het huis van die burens met gebed begoten en op 1 januari 1994 was het zover en kwam het sprietje van mijn nieuwe leven boven de grond. Het principe van dit zaaien en oogsten staat overigens in de Bijbel (1 Cor.3:6-9) dus ik zuig dit allemaal niet uit mijn duim.

Omdat mij duidelijk was wie dat zaaierwerk had verricht en omdat ik al heel snel besloot dat het verkopen van Leolux bankstellen mijn eindbestemming niet zou zijn maar dat ik voortaan de liefde van God aan de man wilde brengen, was ik al gauw onderweg naar Vlissingen waar deze snoeshaan helemaal vandaan

was gekomen om mij in Alphen aan den Rijn in te komen smeren. Want dat wilde ik vanaf dat moment ook, zover was duidelijk.

Eigenlijk klikte het vanaf dag één en besloot ik om Jaap steeds vanaf Schiphol op te halen en thuis te brengen als hij daar aankwam vanaf weer een reis naar een buitenlandse missie. Op die manier werden we allebei happy. Jaap kwam relaxed thuis in ruil voor twee uurtjes verslaggeving-uit-de-eerste-hand en ik werd meer en meer overtuigd dat zijn/zo'n leven beantwoordde aan mijn beeld van uitermate zinvol gebruik maken van je talenten.

Nou, en zo is't gekomen....

Vrijdag zat ik dus na mijn reizen naar Uganda en Pakistan op het vliegveld van Dubai te wachten tot Jaap vanaf Amsterdam zou arriveren waarna we samen zouden doorreizen naar Kuala Lumpur. Na een half uurtje WhatsAppen naar die en gene kwam Big Smile om de hoek: "Zit je daar lekker jochie?"

Nou, en vanaf dat moment maken de stembanden en trommelvliezen overuren. Wat kan die man blijven doorpraten zeg, kanonne...

Die andere trouwens ook hè, dus het is niet allemaal zijn schuld. Soms moeten we elkaar even tot de orde roepen en hoort de ander: "Hou nou je kanis maar een posie!"

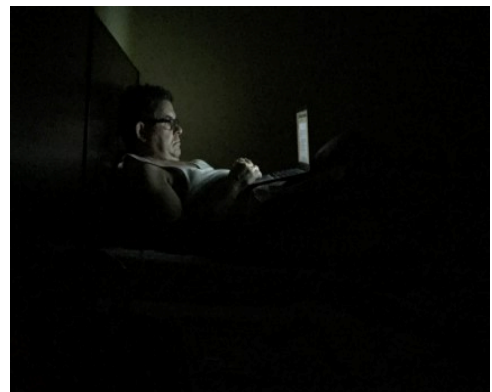
Eén ding wordt mij gelijk wel duidelijk op stoel 50A terwijl Jaap op 50C zit en niemand het heeft gewaagd om tussen ons in te komen zitten: Jaap is in zijn hoofd constant bezig met het schrijven van weer een nieuw boek. Het tweeëntwintigste naar ik meen.

Ik zal er verder nog niets over verklappen maar het wordt weer een zeer lezenswaardig verhaal dat kan worden gelezen met de krant ernaast en waar Jaap zo'n haast mee heeft dat ik nu, zo'n beetje aan het einde van deze reis, kan vertellen dat Jaap weinig zal slapen zolang dit boek niet is gedrukt en kan worden gelezen door iedereen die zich realiseert dat we in een uitermate spannende tijd leven. Onze reis is er behoorlijk door beïnvloed want waar Jaap op andere reizen de uurtjes tussen de bedrijven door nog wel eens kon oppikken om te relaxen is daar nu absoluut geen sprake van.

Het kwam zelfs voor dat ik 's nachts wakker werd en me ongerust omdraaide omdat er geen gesnurk –

oh nee, sinds kort The Symphony of Sleep – hoorbaar was waarbij ik tot mijn verbazing zag dat mijn maat zat te werken op zijn laptop. Om Jaap niet te storen heb ik soms stiekem een foto gemaakt .

Terug naar vrijdag 11 maart.

Na onze aankomst met een taxi naar Kuala Lumpur , een reis van ongeveer een uur die in de spits zomaar kan uitlopen tot twee uur. Wij kwamen om half tien in de avond aan dus geen pijn van de file. Onze uitvalsbasis is, net als bij eerdere bezoeken, een appartement in het complex Menara Pinang in het hart van Kuala Lumpur, de zgn. Golden Triangle. De eigenaren van dit gebouw helpen met een gereduceerd tarief om de kosten van missies te drukken en zijn inmiddels goede vrienden geworden van

Jaap die hier al meerdere keren heeft gebivakkeerd. Zelf ben ik hier voor de tweede keer en geniet ik van de gastvrijheid van Sow Phi en zijn familie.

Met de vlucht nog in de benen gaan we even een wijntje drinken in een tent op loopafstand en pikken we op de terugweg een paar snacks bij een karretje langs de weg.

Om een uurtje of twee gaan we slapen waarbij Jaap te maken heeft met zeven uur tijdsverschil maar ook met een halve nacht zonder slaap in het vliegtuig van Amsterdam naar Dubai.

Morgen maar weer verder zien. We hoeven er niet vroeg uit.

Zaterdag 12.03.2016

Vandaag vliegen we om 17:35 uur door naar Kuching in Sarawak dat op het eiland Borneo ligt en samen met de provincie Sabah Maleisië-Oost vormt. Maar voor die tijd lunchen we met Edwin Marsden, de directeur van ICM (International Christian Missions) op wiens uitnodiging Jaap hier naartoe is gekomen.

Met Edwin wordt het programma doorgenomen t/m maandag 21.03., de dag dat we om 22:00 naar het vliegveld moeten voor onze terugreis naar Amsterdam.

En tot die dag zit de agenda behoorlijk volgepropt.

Naast samenkomsten in de twee weekenden staan er voor maandag t/m donderdag een aantal seminars gepland voor leiders in het achterland van de hoofdstad

Kuching waar geen normale mensen komen om hier apostolisch werk te komen verrichten. In het dorp Ulu Skrang zullen deze seminars plaats vinden voor zowel Maleisische als Indonesische leiders. Ik ben razend benieuwd maar weet wel zo'n beetje wat we qua opzet kunnen verwachten want Jaap heeft in 2010 ook zo'n conferentie gedaan waar ik ook bij mocht zijn.

Foto van de leidersconferentie in Kuala Lumpur (2010)

Voor vrijdag a.s. staan er trouwens al twee meetings op hetzelfde tijdstip gepland dus dat wordt schuiven en de uitkomst horen we wel op een later tijdstip. Jaap wordt daar niet warm of koud van en is gewend om zich soepel en dienstbaar op te stellen. Ik moet gelijk denken aan de reis die hij in 2008 naar hetzelfde eiland heeft gemaakt. Vanwege de enorme hoeveelheid regen die er toen was gevallen en het

feit dat de auto de grens met Indonesië niet mocht passeren werd de tocht door de bagger voortgezet op een soort brommer en moesten onbegaanbaar geworden stukken zelfs per boot worden afgelegd.

Meer dan een halve dag te laat werd het doel bereikt en om de geestelijk hongerige toehoorders toch tevreden te stellen en niet te laat aan de terugweg te beginnen leverde Jaap zijn laatste preek af om 04:00 uur in de morgen. Hoezo flexibel? Ook vandaag wordt het geduld weer op de proef gesteld want onze vlucht heeft een ruim een uur vertraging zodat we pas om een uur of negen aankomen in Kuching. Ook daar onder de maaltijd weer overleg met de lokale man van ICM en longtime friend van Jaap, Br. Melai Belingau en dan naar ons mandje. Morgen de eerste samenkomsten.

Zondag 13.03.2016

Eigenlijk heb ik het al afgeleerd om van te voren te vragen waar Jaap over gaat spreken want ik weet onderhand zijn antwoord al: "Weet ik nog niet". Nou snap ik dat wel een dag van te voren of een paar uur voordat er iets van je verwacht wordt maar op onze vorige reis in Shanghai stapten we op twaalf hoog in de lift in een gebouw waar Jaap op de vierde verdieping zou gaan spreken. Maar ook toen... "weet ik nog niet".

Tien minuten later, tijdens de aanbidding, zie ik 'm dan zijn iPadje pakken en wat met teksten goochelen en wéér tien minuten later zo'n vette grijns.... klaar!

Ook vanmorgen, in de voorstad Matang, gaat het min of meer op die manier. Jaap proeft de atmosfeer in deze samenkomst waar vooral veel jonge mensen aanwezig zijn en ervaart dat hij vandaag moet gaan spreken over "De eerste liefde", een onderwerp waarover hij jaren geleden een boek heeft geschreven. Als hij dat aankondigt gaat er een luid gejuich op. De groep heeft zojuist een bible camp afgesloten waar het thema "The First Love" was geweest en nu gaat die blanke man ergens vanuit Europa precies daarover spreken. Hoe bizar wil je het hebben!?

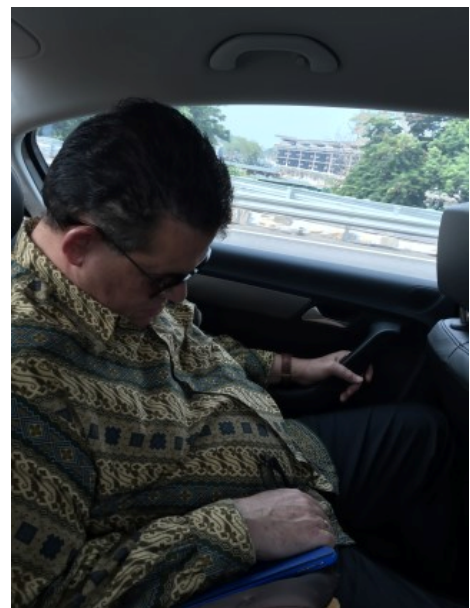
Natuurlijk heb ik het boek gelezen en de preek eerder al eens gehoord maar vandaag gaat Jaap er, zoals ik dat al ruim twintig jaar van hem gewend ben, weer met frisse energie tegenaan en worden Bijbelse waarheden afgewisseld met voorbeelden uit de praktijk. Jaap heeft na al die jaren natuurlijk een schatkist vol ervaringen en de Heilige Geest brengt hem weer van alles te binnen waardoor de stromen van levend water bijna harder stromen dan Jaap het kan uitspreken, zeker als hij steeds de vertaling moet afwachten.

Het wordt een lange, heftige ochtend en direct weet ik weer waarom we die lange reis gemaakt hebben. Deze morgen gebruikt God Jaap om de harten van veel mensen weer aan te raken en na afloop van de prediking komt het merendeel van de mensen naar voren voor gebed en ontvangen zij innerlijke genezing en bevrijding van demonen.

Whow, wat een krachtig begin van deze missie. Dat belooft wat voor vanavond en de volgende dagen.

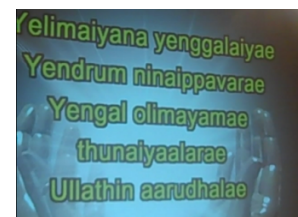
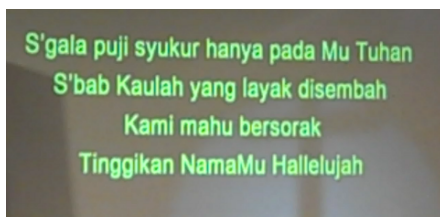
Na een lange tijd van bidden, omhelzen, troosten, luisteren en lachen wordt deze samenkomst beëindigd met een maaltijd, deels op de grond zoals men dat hier gewend is.

En dan komt de man met de hamer even tussendoor. Jetlag! Al onderweg naar weer een ander hotel stort Jaap in de auto in slaap. Een beeld wat ik eigenlijk de hele week terug ga zien en dat alles te maken heeft met de drang die Jaap heeft om zijn boek snel af te ronden. 'Thuis', in ons hotel of op de logeeradressen, zit hij in allerlei standen aan zijn laptop gekluisterd. In bed, op de rand van zijn bed, aan de tafel of op de bank. En op de luchthavens waar moet worden gewacht zoeken we een plekje met wifi en een stopcontact zodat voor het verzamelen en controleren van feiten het internet kan worden nagespeurd terwijl de accu wordt opgeladen.

In de auto gaat het kaarsje dus steeds uit en is deze reis wat Jaap betreft geen sight seeing tour, behalve woensdagochtend maar zover zijn we nog niet.

Vanavond weer zo'n mooie samenkomst, nu in een ander deel van de stad, met een heel andere groep mensen. In Maleisië weet je nooit van tevoren waar je in terecht komt want de bevolking heeft een wonderlijke samenstelling. Van de 30 miljoen inwoners is ongeveer de helft oorspronkelijk Maleier, ruim een kwart Chinees en een kleine 10% afkomstig uit India, Sri Lanka en Pakistan. Je weet dus niet wat je te wachten staat en dat is vooral leuk bij de praise en worship. Wordt het vriendelijk zacht Bahasa Malaysia, een tikkie scherper Chinees of exotisch Tamil? Of moeilijk verstaanbaar Engels, dat kan natuurlijk ook nog.

Maandag 14.03.2016

Vandaag staat er een nieuwe verplaatsing op het programma. We gaan naar Ulu Skrang, een kampong in het binnenland van Serawak waar ons een behoorlijk vol programma wacht.

Eerst een behoorlijk pittige autorit over moeilijk begaanbare wegen naar het dorpje, daar lunchen en dan verder naar het longhouse waar we vanavond een outreach hebben en morgen twee seminars en een evangelische campagne.

Een prachtig programma!

Dit is nou typisch zo'n bestemming waar je goed ingevoerde contacten moet hebben want anders kom je daar niet en andersom is het voor ICM natuurlijk geweldig dat ze zo'n vent hebben gevonden die zijn neus niet ophaalt voor een locatie waar geen airconditioning is, geen wifi, geen warm water maar wel een hele kudde insecten waarvan je niet wilt weten wat ze allemaal kunnen uitrichten.

118	Batu 11: Night Service w. Aladdin	19:30	22:00
119	Stay at		
120	Monday 14-3-2016	Kutching: Breakfast with Melai Belingau	8:00 9:00
121		Trip to Ulu Skrang with Melai	10:00 12:30
122		Lunch with Albert K. (teamleader)	12:30 13:30
123		Travel to Longhouse / Host	13:30 14:30
124		Ulu Skrang - Longhouse: Rest	14:30 17:00
125		Dinner	18:00 19:00
126		Ulu Skrang: Evangelistic Meeting	19:30 22:00
127	Tuesday 15-3-2016	Breakfast with	8:00 9:00
128		Seminar I	10:00 12:30
129		Lunch	12:30 13:30
130		Rest	13:30 14:30
131		Seminar II	14:30 17:00
132		Dinner	18:00 19:00
133		Evangelistic Rallye	19:30 22:00
134	woensdag 16 maart 2016	Breakfast with host	8:00 9:00
135		Travel back to Kutching with Melai	10:00 12:30

Waarschijnlijk gaan velen het evangelie voor het eerst horen en kunnen kostbare zielen worden gered.

Maar dan..... dan komt het bericht dat het de afgelopen dagen zo overvloedig heeft geregend dat de slechte wegen onbegaanbaar zijn geworden.

Melai kan niet anders dan beslissen om de hele boel af te blazen.

Met kunst en vliegwerk kunnen we Ulu Skrang misschien nog bereiken maar voor de deelnemers van het seminar, die deels uit Indonesië moeten komen, is het ook onbegonnen werk en onze terugreis staat ook op de tocht omdat er nog veel meer slecht weer wordt verwacht.

Eigenlijk zou het regenseizoen achter de rug moeten zijn maar ook hier heeft men te maken met klimaatsverandering.

Tijdens het ontbijt wordt gezocht naar oplossingen en vooral naar invulling van de kostbare tijd. Jaap heeft nu wel lekker tijd voor zijn boek maar daarvoor had hij niet naar Maleisië hoeven reizen.

Melai gaat invulling zoeken, Jaap gaat schrijven en ik dus ook waarvan jij nu het resultaat onder ogen hebt.

Wat ik leuk vind aan Jaap Dieleman is, dat hij geen moment geïrriteerd raakt of zijn ongenoegen laat blijken. Trouwens, er is helemaal geen sprake van ongenoegen, daarvoor is de liefde voor Melai en de waardering voor diens werk gewoon veel te groot. Ik heb Jaap in al die jaren maar één keer ontevreden gezien en één keertje echt pissig. Ontevreden was hij over een slechte vertaalster die meer bezig was met haar eigen invulling van hetgeen zij alleen maar moest vertalen en pissig werd hij toen we geen koffie meer kregen bij Starbucks toen we toch gewoon een kwartier voor sluitingstijd arriveerden. Ja, als je zo'n zin hebt in een bakkie dan wil je wel even iemand over de tafel trekken natuurlijk. Maar zo erg was het ook weer niet hoor. Jaap is gewoon een aardig ventje.

Dinsdag 15.03.2016

Het aangepaste programma voor vandaag houdt in dat wij ter bemoediging zijn uitgenodigd om onze belangstelling te gaan tonen voor twee projecten in de stad. Het ene is een initiatief van een Koreaanse

AVERAGE WEATHER IN KUCHING, MALAYSIA

What's the best time to travel to Kuching in Malaysia? Here are some facts:

- The months January, February and December have a nice average temperature.
- On average, the humidity levels are always high.

A lot of rain (rainy season) falls in the months: January, February, March, April, May, June, July, August, September, October, November and December.

- On average, the warmest month is May.
- On average, the coolest month is January.
- January is the wettest month.
- July is the driest month.

For more specific weather and climate information, please take a look at the graphs and forecast shown below.

missie in Sarawak die op allerlei gebieden actief is in dit deel van Maleisië. Vandaag presenteren zij een irrigatiesysteem waarmee in droge tijden het land kan worden voorzien van water, maar ik heb niet de indruk dat men daar nou echt op zit te wachten.

Het tweede project is een woongroep voor gehandicapten die op een wonderlijke manier de beschikking hebben gekregen over twee prachtige villa's die hebben toebehoord aan een hooggeplaatste regeringsfunctionaris.

Als Melai arriveert besluit Jaap dat de voortgang van zijn boek nu echt belangrijker is en ik ga samen met Melai en diens vrouw de honneurs waarnemen terwijl Jaap achterblijft in ons 'hok', want zo kun je onze hotelkamer wel betitelen.

Geen raam, geen buro, geen nachtkastje dus ook geen gezellig lampje naast je bed, geen linnenkast en nauwelijks wifi.

Wel een sfeervolle TL-buis aan het plafond en gek genoeg een geweldige douche.

Je hoort Jaap niet zeuren en ik durf het dan natuurlijk ook niet, dat snap je.

We hebben echter wel een enorme goedmaker direct om de hoek, het Curry House!

Wie Jaap een beetje kent weet dat hij geweldig kan preken maar misschien nog wel beter kan eten.

Deze dag zitten we dus tussen de bedrijven door drie keer bij onze Tamil-vrienden die ons verwennen met Roti Pisang als ontbijt, Nasi-weet-ik-veel als lunch en Curry Mee als diner. Het kost allemaal drie keer niks dus de penningmeester zal niet klagen over de onkosten in Kuching maar wel die van de sportschool in Zeewolde, want daar is het zo ongeveer wel tijd voor.

Ondertussen blijft Jaap de mensen zegenen met zijn belangstelling en bemoediging waarbij mij is opgevallen dat kinderen een beetje extra aandacht krijgen. Heerlijk om te zien hoe zijn hart speciaal uit gaat naar de zwaksten in de samenleving. En naar Curry Fish Head, die was ik effe vergeten.

Woensdag 16.03.2016

Na een hele dag schrijven in zijn hotelcel heeft Jaap vandaag een halve snipperdag genomen en samen gaan we een kijkje nemen in het centrum van de stad. Melai kwam ons ophalen in de hotelkamer en heeft ook bedacht dat dit toch eigenlijk een ondermaats verblijf is en brengt ons voor de laatste nacht naar een knappere plek.

Vanavond gaan we weer op pad naar een gemeente in een afgelegen kampong waar Jaap weer zal spreken maar eerst gaan we genieten van het mooie deel van de stad langs de rivier Sungai Sarawak. Jaap en ik delen onze speciale belangstelling voor (interieur-)architectuur, kunst en kitsch dus we vervelen ons geen seconde.

We lopen overal vrolijk binnen, worden als blanda's met extra belangstelling ontvangen en hebben een hoop schik met elkaar. Hoewel dit verslag niet is bedoeld als een promotie voor Kuching hierbij toch een indruk van deze leuke ochtend in deze mooie stad.

Bij aankomst in ons hotel is daar nog een familie waarvan de dochter ziek is. Natuurlijk is er weer volle aandacht voor een gesprek waarin het geloof voor genezing wordt opgebouwd en daarna wordt gebeden. Overigens is dat een steeds terugkerend verschijnsel. Vanwege zijn eerdere bezoeken is Jaap in Maleisië een bekende 'Man van God' en als mensen lucht krijgen van zijn aanwezigheid volgen er verzoeken om hem te kunnen zien voor bemoediging en gebed. Soms gaan we mee naar hun huis of

moet er worden gegeten (Pff, altijd weer een opgave...)
Ondanks de druk om het boek af te maken kan Jaap het niet over zijn hart verkrijgen om 'nee' te zeggen dus staan er regelmatig mensen op de stoep en zijn de dagen goed gevuld. En allemaal op de foto natuurlijk...

Op de foto's:
Een huisbezoek in Batu Pahat (boven), Grace op bezoek in Kuala Lumpur, aan tafel met Nelson en Loges met hun zoon in Kota Damansara en met Melai en zijn gezin in Kuching

Deze avond zijn we uitgenodigd om een huissamenkomst te bezoeken waar Jaap zal spreken. We worden bij ons hotel opgehaald door een oude heer die zich als de 'pastor' bekend maakt en zijn schoonzoon die als chauffeur optreedt. Na een uur rijden arriveren we bij een huis waar ongeveer veertig man op ons zit te wachten. Om acht uur 's avonds verwacht je dat de allerkleinsten wel op bed liggen maar dat is hier even echt niet het geval. Mij valt op dat het hier echt een prachtige mix is van oud en jong die zich in deze ruime woning heel erg op zijn gemak voelt. De liefde druipt er vanaf en dat wordt alleen maar mooier als een paar mannen hun gitaar oppakken en de groep gaat zingen. Voor mij is dit thuiskomen en aan Jaap zijn gezicht te zien geniet hij ook met volle teugen van de goddelijke atmosfeer. In deze ambiance hoef je eigenlijk het evangelie niet meer uit te leggen. Dit is de blijde boodschap!!

Onwillekeurig moet ik denken dat dit nou typisch de samenkomst is waar normaal gesproken ieder iets heeft zoals we lezen in 1 Cor.14:26. Ook het avondmaal is later een feestje en wel even iets anders dan een blokje brood en een vingerhoedje met rood sap. Vanavond heeft dus niet ieder iets want de heiligen worden vandaag toegerust door Jaap Dieleman uit Nederland.

Jaap brengt een eenvoudige boodschap waarin hij laat zien dat door God aangeraakte individuen ieder voor zich weer het verschil kunnen maken in hun eigen omgeving. Een speech waar echt iedereen iets mee kan (op die vier kleine gassies na die heerlijk op de grond liggen te tekenen) en de mensen zijn ontzettend dankbaar voor deze boost.

Als Jaap is uitgesproken begint de minstens net zo belangrijke tweede helft van deze prachtige samenkomst. Voor iedereen is er een heerlijke maaltijd en we knopen er nog een uurtje aan vast waarin

de mooiste gesprekken loskomen. Dit is het gezin van God in optima forma. Iedereen heeft iets of doet iets en geniet van de liefde en aandacht voor elkaar. Makkelijker kunnen we het niet maken!

Reken maar dat God heeft meegekeken en –genoten van deze hemelse bijeenkomst!!

Op mijn eigen website heb ik nog even een video geplaatst met een impressie van deze heerlijke avond. (<http://www.jesusistheanswer.nl/419958106>)

Gelijk waren we de verloren dagen vergeten en beseften we hoe geweldig het is om deel uit te maken van Gods familie die wereldwijd, ongeacht kleur en ras, hetzelfde verlangen heeft om God te aanbidden en van zijn liefde te ontvangen.

Jaap Dieleman heeft het mooiste werk dat er bestaat wat van hem de nodige offers vraagt maar waarvan hij ook geweldig kan genieten. Het is een feest om daarvan deel te mogen uitmaken.

Donderdag 17 maart 2016

Vandaag weer een reisdag. Dat moet je niet onderschatten want het kost gewoon veel tijd en improvisatievermogen. Nou gaat dat Jaap natuurlijk na al die jaren heel makkelijk af en dat heeft ook alles te maken met zijn organisatietalent en discipline. Alles op orde, bed netjes opgemaakt achterlaten, koffer onberispelijk ingepakt, klaar als de bel gaat. Ook op die terreinen heb ik veel van Jaap mogen leren.

Een andere vriend legde mij aan de hand van een voorbeeld eens uit wat een voorganger voor je betekent. In Nederland doen we over dat woord behoorlijk gewichtig en wordt een herder vaak de voorganger genoemd maar daarmee wordt natuurlijk voorbij gegaan aan iedereen die een volger iets voordoet.

Die vriend schetste het beeld van een motorvliegtuigje dat een zweefvliegtuig op hoogte brengt. Die piloot/voorganger heeft natuurlijk uitgelegd dat zijn navolger de thermiek moet zoeken om op hoogte te blijven en brengt hem naar die omgeving. Vervolgens ontkoppelt de zweefvlieger de optreklijn en bepaalt hij zijn eigen koers.

Ik vond het een prachtig plaatje en Jaap is voor mij precies zo'n voorganger en ik hoop hem steeds weer te kunnen raadplegen als ik een beetje hoogte dreig te verliezen.

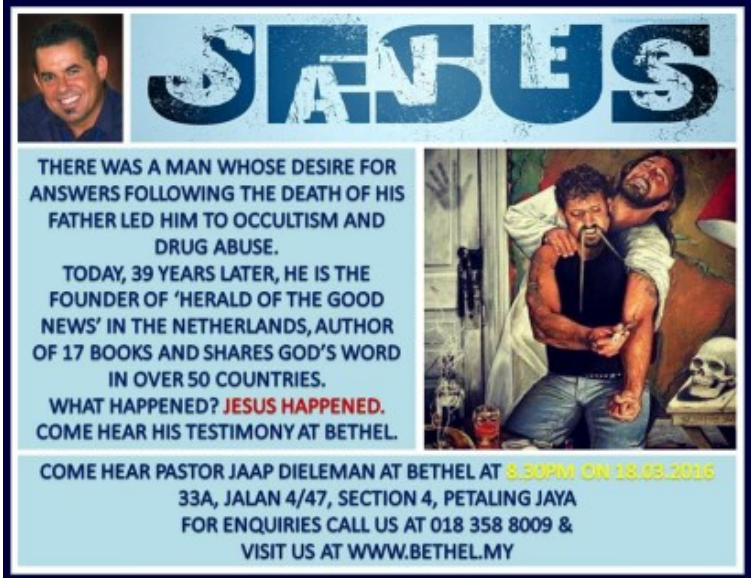
Vandaag vliegen we dus samen van Kuching naar Kuala Lumpur en zijn we onderweg vooral druk met onze bijzaak, het becommentariëren van de stewardessen en het uitdelen van scores voor hun werk maar vooral hun manier van voortbewegen in combinatie met hun uiterlijk. Ja, zucht..... dat heb je nou eenmaal als je Jaap heet en er verstand van hebt. Dan wordt je uitgekozen om in de jury plaats te nemen en we doen dat niet met tegenzin.

Bij aankomst moet je dan maar weer afwachten of er iemand is gekomen om je op te halen voor de autorit van een uur naar Kuala Lumpur maar we moesten ook nu weer zelf voor vervoer zorgen.

Gelukkig kost de taxi niet veel, net zoveel als de trein, en worden we netjes 'thuis' afgeleverd. Wederom volgt een meeting met de eerder genoemde Edwin die ons op de hoogte bracht van het aangepaste programma.

Er was een geweldige aankondiging gemaakt voor een samenkomst op vrijdagavond in Petaling Jaya en je moet vooral de afbeelding eens goed bekijken. Cool he!!?

Helaas werd het Petaling Neenee want vanwege dubbele boeking was de reis gepland naar een andere stad, Batu Pahat.

JESUS

THERE WAS A MAN WHOSE DESIRE FOR ANSWERS FOLLOWING THE DEATH OF HIS FATHER LED HIM TO OCCULTISM AND DRUG ABUSE.

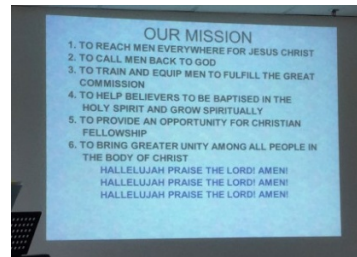
TODAY, 39 YEARS LATER, HE IS THE FOUNDER OF 'HERALD OF THE GOOD NEWS' IN THE NETHERLANDS, AUTHOR OF 17 BOOKS AND SHARES GOD'S WORD IN OVER 50 COUNTRIES.

WHAT HAPPENED? **JESUS HAPPENED.**
COME HEAR HIS TESTIMONY AT BETHEL.

COME HEAR PASTOR JAAP DIELEMAN AT BETHEL AT **8.30PM ON 18.03.2016**
33A, JALAN 4/47, SECTION 4, PETALING JAYA
FOR ENQUIRIES CALL US AT 018 358 8009 &
VISIT US AT WWW.BETHEL.MY

Vrijdag 18 maart 2016

Een volle dag met twee samenkomsten en tussendoor een verplaatsing van 3,5 uur met de auto. Na eerst weer een paar uurtjes te hebben geschreven volgt een bezoek aan een kantoorgebouw aan de voet van de Petronas Twin Towers ofwel in het hartje van de stad op de duurste plek die je maar kan bedenken. Het gaat om een lunchmeeting van de FGBMF, de Full Gospel Business Men Fellowship, die hier actief bezig is en deze laagdrempelige samenkomsten gebruikt om collega's op de werkvloer te interesseren voor Jezus. De opkomst was verrassend groot en Jaap was lekker op dreef met een inspirerende en enthousiasmerende boodschap die past bij dit soort gelegenheden.

Voor ons schoot de lunch er min of meer bij in want aan de voet van de toren stond Jack al ongeduldig op ons te wachten. Deze geweldige kerel had al 3,5 uur in de auto gezeten om naar de hoofdstad te komen en wilde nu ook weer graag terug want hij had voor de avond een lunchmeeting georganiseerd. Een leuk concept waar hij 7 tafels a 10 gasten had gereserveerd in een eenvoudig restaurant. Hij en een aantal andere zakenlieden sponsorden zo'n tafel, nodigden collega's en personeelsleden uit waarvan zij wisten dat er enige belangstelling was voor het evangelie en Jaap was de aangewezen man om het werk van de heilbode te doen.

Ook hier natuurlijk weer veel enthousiasme in het algemeen en persoonlijke aandacht voor het individu.

Jaap heeft in Maleisië ook een beperkte voorraad van zijn boeken laten drukken en die gingen hier grif van de hand waarbij de auteur natuurlijk om een handtekening met een bemoedigende tekst werd gevraagd.

Al met al een prachtige vruchtbare dag die werd afgesloten in het woonhuis van één van de sponsoren van deze avond.

Moe maar voldaan lag Jaap even later weer lekker te zagen, net als ikzelf. Een heel kabaal....

Zaterdag 19 maart 2016

Een andere sponsor van het business dinner had ons uitgenodigd voor het ontbijt dus we zaten alweer vroeg aan de tafel en aan de praat. Enerzijds lijkt zoiets tijdverlies maar aan de andere kant heeft Jaap daarmee wel een enorm netwerk opgebouwd van mensen die op hun manier hun steentje bijdragen aan de missie. Tenslotte is Jack Ong ook een zakenman door wiens toedoen Jaap hier nu kon werken en je kunt dus steeds nieuwe kanalen aanboren als je makkelijk toegankelijk bent. Deze man was zó enthousiast dat hij ons ook gelijk maar voor de lunch uitnodigde en in de tussenliggende tijd was het boek weer aan de beurt. Tussendoor ook nog even een uurtje naar de kust en vervolgens weer op naar de volgende samenkomst in de Life Harvest Church, ook in Batu Pahat.

Weer een heel andere club mensen waar het enthousiasme vanaf spatte. Dat begon al met de aanbidding in het chinees waarvan de jongeman die dit heel gedreven als gitarist leidde ons later vertelde dat hij enkele weken geleden zijn vrouw was verloren. Je moet er maar weer gaan staan dan. Pfoehh...

Ook hiervan is een filmpje te zien op mijn eigen site (<http://www.jesusistheanswer.nl/419958106>).

Niet schrikken op 01:54 hoor!

Mooi om ook zoveel jeugd te zien in deze gemeente. Daar zit dus op verschillende manieren muziek in!

Al met al weer een mooie dag om op terug te kijken maar nu eerst gauw naar ons mandje want om 05:00 uur gaat de wekker.

Zondag 20 maart 2016

Vandaag hebben we drie activiteiten op het programma maar voordat het zover is moet eerst de lange rit naar Kuala Lumpur weer worden gemaakt. Om vijf uur gaat de wekker en om zes uur stapt Jack dus opnieuw achter het stuur om ons weer terug te brengen. Rijdt gewoon effe 1200 KM om zijn stad Batu Pahat en zijn gemeente te zegenen met het bezoek van zijn vriend Jaap. Wat een held!

De eerste bestemming is in het hart van de stad waar Jaap zal voorgaan in een gemeente die hij nog niet eerder heeft bezocht, maar tot zijn verrassing blijkt de herder, Raymond, een oude bekende te zijn waarmee hij tien jaar geleden al eens een activiteit heeft ondernomen. Dat krijg je als je een ouwe rot in het vak bent. Het weerzien is natuurlijk leuk voor allebei en Jaap zet, als altijd, zijn beste beentje voor. Calvary Desa Assembly heeft wel een afstofbeurtje nodig dus Jaap blaast er weer wat nieuw leven in en wat oud stof af. Toch blijkt na afloop in de mooie gesprekken die we mogen voeren hoeveel liefde hier is

voor de Heer en voor elkaar en op de valreep mag Jaap nog bidden voor een jongedame die hier als verzorgende een paar maanden werkt maar binnenkort weer terug moet, ik meen naar Bangladesh. Ze spreekt geen Engels en heeft weinig begrepen van de preek maar wel de liefde ervaren die daarvan uit ging. Als we bijna vertrekken komt Jaap met behulp van een vertaalster toch nog toe aan een woord speciaal voor haar en kan hij nog voor haar bidden. Mooi!

Dan snel naar onze thuisbasis want Grace komt op bezoek en ze heeft het nodige te vertellen en te vragen.

We kennen Grace van ons bezoek in 2010 waar Jaap tijdens een gemeenteweekend in Kampar vier dagen heeft gewerkt en waar Grace ook een deel van het werk op zich nam. Vanuit die periode onderhouden we contact via Facebook en nu Grace weet dat we in town zijn komt ze graag even bijtanken.

Nou, dat wordt weer een feestje voor ons allemaal. Voor een goed gesprek heb

je te maken met goed spreken, goed luisteren en goeie vragen stellen en dan kom je vaak tot mooie conclusies. Grace kan het allemaal, en wij natuurlijk ook, dus dit werd een bijzondere en waardevolle middag.

Vanavond gaan we op bezoek bij Edwin Marsden en zijn gezin dat ons heeft uitgenodigd om te komen eten. Na al die uren overleg en plannenmakerij is het nu even tijd om dat gezin nog weer iets beter te leren kennen en we hebben een heerlijke fellowship in een super gastvrije setting.

Maandag 21 maart 2016

Dan hebben we een huis met een zwembad in het complex en dan hebben we nog niet eens gezwommen. Ben je dan goed bezig? Nee dus.

Duiken Japie, en gauw want om 10:00 uur komt ons eerste bezoek weer.

Ook het volgende stel dat op bezoek komt kennen we al zes jaar. Wat we niet nog niet weten is dat de man zeer ernstig en levensbedreigend ziek is en min of meer een wonder nodig heeft.

Nou, daarvoor zijn wij uitgezonden door de Heer dus opnieuw fresh teaching en gebed. Jaap deelt nog hetgeen hij van het leven van Job heeft geleerd en die boodschap landt op de juiste manier.

We vertrouwen de Heer voor een wonder en rekenen erop deze schatten later weer te zien.

Wat een ontzettend lieve mensen trouwens van wie we even geen fotootje laten zien.

Voor de lunch zijn we uitgenodigd door weer een ander gezin dat wij eerder ook al eens in Maleisië hadden ontmoet maar later ook een keer in Nederland.

Ook dit gezin mochten we weer bemoedigen waarna we bepak en bezakt het kantoor opzochten van ICM van waaruit we vanavond zullen vertrekken naar de luchthaven.

Maar niet nadat Edwin alweer plannen had gesmeed voor een volgende trip in november waarvoor hij Jaap nu als hoofdspreker vraagt op een landelijke conferentie, te houden in Kota Kinabalu in Sabah, opnieuw in Oost-Maleisië.

Het werk in Maleisië wordt hier nu afgesloten tijdens een vergadering van het bestuur van ICM. Van beide Jaapen wordt gevraagd te delen wat de Heer voor en met hun heeft gedaan en, voor zover bekend, nog gaat doen.

Natuurlijk komt Abba Child Care ruimschoots ter sprake en mag Jaap vertellen welk geweldig avontuur hij daar is aangegaan met onze Geweldige God van de Onbegrensde Mogelijkheden. Terwijl Jaap nog steeds vol passie zijn verhaal voor de zehonderddertigste keer vertelt beseft ik wat wij toch te maken hebben met een geweldige God maar ook met een geweldige dienaar. Mede om die reden heb ik dit verslag geschreven zodat u weer eens leest wat u waarschijnlijk allang weet, n.l. dat Jaap Dieleman dag in dag uit zich voor

het werk van de Heer geweldig inzet. Dat hij uiterst zorgvuldig omgaat met hetgeen u hem toevertrouwt aan middelen. Dat hij uw steun op elk gebied dubbel en dwars waard is en dat u daar met een gerust hard mee door kunt gaan.

Jaap, ik dank jou weer voor jouw vriendschap en voor jouw wijze woorden. Je bent een voorbeeld voor mij en ik vraag natuurlijk het dubbele omdat de wereld daarom zit te gillen maar met de helft zou mijn eigen leven al heel mooi ingekleurd zijn.

November staat dunnetjes in mijn agenda ;-)